Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 47 (1297) ♦ Середа, 13 березня 1996 року ♦ Ціна договірна

Говорити, що переданий до Верховної Ради проект Конституції узгоджено, передчасно. Попереду багато роботи

З прес-конференції співголови Конституційної комісії, Голови Верховної Ради України Олександра Мороза і координатора секції, голови Комісії Верховної Ради з питань правової політики та судово-правової реформи Володимира Стретовича 11 березня 1996 року

Після завершення засідання Конституційної комісії, на якому схвалено проект нової Конституції України і передано його разом із зауваженнями і пропозиціями членів комісії на розгляд Верховної Ради, відбулася прес-конференція. На її початку Олександр Мороз зазначив, що на запитання журналістів співголови Конституційної комісії мали відповідати разом на спільній прес-конференції. Але у зв'язку з тим, що Президент України якраз веде прийом делегації парламенту Бельгії, щоб не порушувати і домовленість, і обіцянку зустрітися з журналістами після закінчення засідання Конституційної комісії, запросив на зустріч з пресою голову однієї з профільних комісій Верховної Ради, яка надалі займатиметься проектом Конституції, Володимира Стретовича.

Олександр Мороз поінформував присутніх про основний зміст дискусії щодо механізму проходження проекту Основного Закону з Конституційної комісії до Верховної Ради. Оскільки внутрішнє положення про роботу Конституційної комісії не закладає механізму передачі проекту на розгляд Верховної Ради, а суб'єкти законодавчої ініціативи, котрі входять до складу Конституційної комісії, в тому числі і співголови, мають право, пославшись на той чи інший документ, підготовлений у Конституційній комісії, передавати проект на розгляд Верховній Раді, такий шлях і було обрано.

(Закінчення на 2-й стор.).

Трагедія

11 березня о 4 годині 55 хвилин на шахті «Суходольська-Східна» виробничого об'єднання «Краснодонвугілля» на глибині 915 метрів загорілася стрічка конвеєра довжиною 2,5 кілометра. Вогонь відрізав шлях до виходу вісьмом гірникам. Одразу було створено штаб з ліквідації аварії. Під землю спустилися бійці воєнізованих гірничорятувальних частин. Було зроблено все, щоб урятувати гірників. Четверо з постраждалих зробили спробу самостійно вибратися з пекельної пастки, але задихнулися. За кілька годин підняли на поверхню інших чотирьох гірників, на жаль, мертвих.

12 березня до Краснодона прибув міністр Вуглепрому Сергій Поляков. Разом із членами урядової комісії він визначить причини аварії і візьме участь у похоронах.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МИРОТВОРЦІВ

На виконання відповідного рішення Верховної Ради урядом прийнято постанову про фінансове забезпечення діяльності Українського контингенту Миротворчих сил ООН в Анголі. Зокрема, грошове забезпечення військовослужбовців інженерно-мостового підрозділу Збройних Сил України, направленого для підтримання миру на території Анголи, здійснюється в іноземній валюті (доларах США), яку відшкодовують органи ООН. Про це Укрінформ повідомили з прес-служби Кабінету Міністрів України.

Постановою визначено посадові оклади цих військовослужбовців, виплати, що зберігаються за ними за останнім місцем служби, пільги та інші види забезпечення.

ЦЕНТР ДОПОМОГИ ДІТЯМ

Розпорядженням уряду Міністерству охорони здоров'я доручено завершити створення у Києві Українського центру реабілітації дітей з органічним ураженням нервової системи. Разом з Київською міською держадміністрацією міністерство має вирішити у місячний термін питання про розміщення цього центру в приміщеннях дитячої лікарні № 1 міста Києва.

Від великої води недалеко до великої біди

Військо у повній бойовій

Цього разу «ворогом» вітчизняних військовиків став паводок. Треба сказати, що супротивник обіцяє бути серйозним. Адже кількість опадів цього року у 3—4 рази більша за звичайну річну норму, а товщина криги на річках — 20—50 см. Особливе занепокоєння спричиняють малі ріки, річища яких незарегульовані. Наприклад, на річці Прип'ять товща криги становить 1,2 метра. Такі накопичення загрожують великим лихом.

Втім, як заявив на брифінгу в Міністерстві оборони начальник управління інженерних військ генерал-лейтенант Володимир Безродний, нашим захисникам Батьківщини є що протиставити стихії. На боротьбу з повінню кинуто створені на базі інженерних військ 174 групи підривників, 76 рятувальних загонів і 18 резервних бригад, оснащених 17 гелікоптерами, кількома сотнями плавзасобів, спецтехнікою і навіть 12-міліметровими мінометами.

(Закінчення на 3-й стор.).

Якщо не готуватися до приходу стихії

А те, що через тиждень — другий весняні води зашумлять стрімкими потоками — не викликає жодного сумніву. Причому фахівці прогнозують доволі великий паводок, якого не знала — не відчувала на собі останнім часом Україна. Втім, ця повінь уже нагадала не так давно про себе — у Херсонській та інших областях вода підтопила цілий ряд населених пунктів. Природа ніби віддає борги за попередні безсніжні зими, і щораз більше встеляє землю сніговою вдяганкою, яка невдовзі попливе під нашими ногами.

І в цей складний період головне контролювати, втримати в руках ситуацію, не розгубитися, не шукати винних, а кинути виклик стихії. Тобто, відпрацювати запобіжні заходи, привести в готовність потрібну техніку і механізми, не дати «розгулятися» свавільній воді, захистити від її раптових, підступних ударів людей і господарські об'єкти.

Для цього уряд прийняв спеціальну постанову, якою передбачено реалізацію особливого плану для боротьби з весняною стихією. Що ж, плани — річ потрібна. Але передусім потрібні завбачливі, випереджувальні, конкретні дії. Щоби не створювати додаткових труднощів, драматичних ситуацій, а потім їх героїчно переборювати, як ми вже неодноразово робили протягом минулих десятиліть.

І тоді земля не попливе під нашими ногами.

(Про те, як в Україні готуються зустріти паводок, що роблять для того, щоб він не заподіяв лиха, читайте на 3-й стор.)

Парламентська хроніка

Енергетична безпека країни

Ранкове засідання 12 березня

Пленарне засідання ВР цього дня розпочалося хвилиною мовчання на знак пам'яті шахтарів, які загинули внаслідок пожежі на шахті «Суходольська-Східна» виробничого об'єднання «Краснодонвугілля».

Під час дня уряду, якому було присвячено все ранкове засідання, слухали два питання: про енергозабезпечення народного господарства і комунальної сфери України та про хід виплати заробітної плати і стипендій у бюджетній сфері.

Доповідач з першого питання, міністр енергетики та електрифікації України Олексій Шеберстов констатував сумні, на жаль, знайомі всім нам факти: галузь, від якої залежить безпека нашої держави, на межі остаточного занепаду. Олексій Миколайович так і сказав: «Якщо ми радикально не змінимо ситуацію, що склалася у цій сфері, ще однієї такої затяжної зими енергетика України не витримає». І продовжив: спеціалісти галузі працюють нині в екстремальних умовах. Через нестачу коштів (а в їх основі — заборгованість споживачів енергії) згортаються роботи з реконструкції обладнання, на третину скоротилися надходження на ремонтні роботи. А це вже не просто складна, а вибухонебезпечна ситуація.

Ніколи раніше, прозвучало на сесії, за всю історію функціонування міністерства не було такого мізерного запасу палива, як тепер. Отже, відключення електроенергії, від чого так страждають люди, зумовлені не якимись там примхами енергетиків, а єдиним бажанням зберегти енергосистему, не дати їй розвалитися. До речі, зазначив міністр, відключають певні заводи, інші підприємства, села чи райони міст не енергетики, а конкретні керівники на місцях, які теж змушені дотримуватися певних графіків електрозабезпечення. Інакше енергосистема просто автоматично розривається.

Відповідаючи на запитання депутатів, яким саме чином вийти з біди, міністр насамперед назвав розв'язання проблеми платежів. Він назвав такі цифри: з 18 мільйонів побутових споживачів енергії 12 мільйонів пільговики, а 30 відсотків споживачів електроенергії взагалі не платять за неї.

Інша проблема — і досі наше виробництво надзвичайно енергоємне. Поки ми не перейдемо на нові технології, які передбачають ощадливе споживання енергії, нам завжди її бракуватиме.

Називаючи і далі шляхи подолання енергетичної кризи, О. Шеберстов констатував і обнадійливий факт: торік за загального скорочення промислового виробництва в Україні на 11 відсотків спад в енергетиці становив 4.

Як і очікували, дуже гостро відбувалося слухання другого питання. Хоча заступник міністра фінансів України Володимир Матвійчук і запевнював народних депутатів, що заборгованість у виплаті зарплати в бюджетній сфері за 1995 рік ліквідовано, він тут же змушений був визнати, що вона, ця заборгованість, знову почала нагромаджуватися за перші місяці нового року.

Причина такого становища — не новина для депутатів: це і зменшення надходження коштів до державного і місцевих бюджетів через скорочення виробництва, і певна нерозторопність на місцях тощо.

Заступник міністра запевнював: у квітні нинішнього року з цією бідою буде покінчено. Однак депутати резонно запитували: за який рахунок? За які додаткові надходження до казни, про що казав доповідач?

Народні депутати висловили і таку претензію: у той час, коли заступник міністра закликає скорочувати певні освітні заклади, чому розростається управлінський апарат?

На днях уряду не приймають окремих постанов. Однак народні депутати висловили різке невдоволення щодо слухання обох питань, результативності цих слухань. Тож, й було вирішено повернутися у квітні ще раз до проблем виплати заробітної плати. Як і визначитися з подальшою долею енергетики нашої країни.

Протягом нинішнього тижня свою роботу народні обранці продовжать у постійних комісіях.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Говорити, що переданий до Верховної Ради проект Конституції узгоджено, передчасно...

(Початок на 1-й стор.).

Більшістю голосів членів Конституційної комісії прийнято рішення про схвалення проекту Конституції, підготовленого робочою групою і передачу його разом із зауваженнями і пропозиціями Конституційної комісії на розгляд Верховної Ради.

Володимир Стретович оцінив цю подію як історичний момент в процесі українського державотворення. Вперше після жовтня 1993 року вироблено проект, який буде передано в парламент. Робиться все для того, щоб саме Верховна Рада ухвалила Конституцію. Хотілося б, щоб цей процес йшов швидко.

Відповідаючи на запитання журналістів, Олександр Мороз висловив думку про те, що є всі можливості, щоб через тиждень документ надійшов у Верховну Раду, де опрацьовуватиметься у першу чергу і розглядатиметься як законодавча ініціатива, що визначено Регламентом.

Особливу увагу журналістів привернули положення проекту щодо зміни статусу Криму: йдеться про Автономію Крим, а не про Автономну Республіку Крим, а також про Статут Автономії Крим, а не про Конституцію Автономної Республіки Крим. Щодо цього Олександр Мороз повідомив: не маючи змоги взяти участь в роботі позачергової сесії Верховної Ради Криму надіслав на її адресу листа. В ньому зазначено, що положення проекту Конституції щодо Криму — це позиція частини членів робочої групи, а не позиція Конституційної комісії чи Верховної Ради тим більше. А остаточно рішення прийматиме Верховна Рада України, наголосив Олександр Олександрович. Парламент Криму має бути виваженим в своїх рішеннях, не слід вдаватися до кроків, які погіршуватимуть ситуацію.

На запрошення співголови Конституційної комісії О. Мороза представники Верховної Ради Криму взяли участь в нинішньому засіданні Конституційної комісії. Голова Верховної Ради Криму Євген Супрунюк виступав у процесі обговорення проекту. А його заступник Анушаван Данелян брав участь у дискусії, коли доповідався проект.

Олександр Мороз підкреслив, що є процес підготовки і прийняття Конституції Криму на основі відповідної постанови Верховної Ради України і Верховної Ради Криму. Тому говорити про щось нове тільки тому, що воно з'явилося у проекті документів, нема ніяких підстав. Ці пропозиції не є юридичною основою, не зобов'язують переглядати той підхід, який виробила Верховна Рада України і Верховна Рада Криму.

Якщо Верховна Рада погодиться на інше формулювання про статус Криму, буде інша ситуація. Але я сподіваюся, зазначив Олександр Олександрович, що, дбаючи про стабільність у суспільстві і зважаючи на повагу до попередньо прийнятих рішень, навряд чи Верховна Рада піде на зміну статусу й на відхилення Конституції Криму або заміну її статутом.

Володимир Стретович поінформував, що в середу Комісія з питань правової політики і судово-правової реформи втретє повернеться до розгляду питання про Конституцію автономії і намагатиметься, так би мовити, із усіма зауваженнями подати це питання на розгляд сесії. Слід визначитися, як будемо діяти далі з Конституцією Криму, чи прийняти її, чи відкласти, чи віддати на доопрацювання. Але рішення до кінця березня має бути.

... Володимир Стретович навів також думку Президента України Леоніда Кучми, висловлену під час обговорення проекту: допустили помилку, коли не долучили кримських парламентаріїв, кримських політиків до вироблення цього розділу Конституції, звернувшись за висновками тільки до певної групи народних депутатів від Криму. Слід було, очевидно, провести конференції, симпозіуми, «круглі столи» під егідою ОБСЄ, місія якої сприяє розв'язанню в Україні саме кримської проблеми. Але так чи інакше в Конституції необхідно вирішувати проблему Кримської автономії.

У пошуку компромісів, зазначалося на прес-конференції, не йдеться про ущемлення автономії, а йдеться про надання їй статусу автономії у межах унітарної держави. І ці проблеми слід вирішити під час розгляду проекту Конституції Криму у Верховній Раді України.

Щодо подальшої роботи над проектом Конституції України, за умови неприйняття відповідного закону про порядок її ухвалення, за словами Олександра Мороза, діяти слід за нормами Конституційного договору, Конституції, де передбачено, що прийняття Конституції — це прерогатива Верховної Ради, а Регламент у загальних рисах розписує цю процедуру. Володимир Стретович закликав присутніх не ставити під сумнів спроможність Верховної Ради щодо ухвалення Конституції, працювати на консолідацію суспільства, примирення позицій, єдність нації, єдність суспільства, єдність держави. На думку Володимира Стретовича, проект Конституції можна буде розглядати у першому читанні тільки після опрацювання в комісіях, групах і фракціях, в погоджувальній групі. Це досить місткий, енергійний і тривалий процес, мається на увазі в межах відведеного часу. Все це слід робити швидко, але не поспішаючи, щоб не наламати дров в Основному Законі держави.

На запитання про те, чому на попередньому засіданні Конституційної комісії було ухвалено проект Конституції як робочий варіант для доопрацювання 17 голосами, а на нинішньому для прийняття рішення вимагалося не менше половини, тобто більше 20 голосів, чому в назві проекту з'явилися слова «узгоджений між представниками Президента, Верховної Ради, Верховного суду і Вищого Арбітражного суду», Олександр Мороз відповів так:

— Минулого разу рішення було неправомірним. За положенням про Конституційну комісію рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість членів Конституційної комісії, а не більшість присутніх.

Але сьогодні рішення правомірне, бо за нього проголосувало більше 20 чоловік. Тобто схвалення самого документа можна вважати таким, що відбулося. Однак рішення Конституційної комісії про передачу проекту на розгляд Верховної Ради, схвалення його чи несхвалення юридичних наслідків не має. Підкреслюю, що в засобах масової інформації навмисне поширюється теза про те, що є узгоджений варіант, щоб призвичаїти суспільну свідомість до того, що є вже такий документ, який можна прийняти якимось іншим способом, обминувши Верховну Раду.

Тому сьогоднішнє голосування розпочалося власне з того, що ми вилучили поняття про узгодження, оскільки такого узгодження ніхто нікому не доручав. Ті, хто працювали над проектом, не мали таких повноважень. Вони не передбачені навіть для Конституційної комісії.

— Коли ми готували останній текст проекту 27 лютого, — зазначив В. Стретович, — то він мав таку назву: «Проект Конституції України, опрацьований робочою підкомісією Конституційної комісії», а в дужках маленькими літерами внизу було записано, що він «узгоджений між представниками», це як пояснювальний елемент. Але коли роздали документи, то я звернув увагу на те, що слова про узгодження вже внесені в заголовок. Де це відбулося і чому це так зроблено, для мене залишається таємницею.

На засіданні Конституційної комісії йшлося про те, що саме ця комісія не наділена законодавчою ініціативою. Її, однак, мають члени Конституційної комісії, зокрема, депутати. Чи вноситимуться на розгляд Верховної Ради України інші проекти Конституції від суб'єктів, наділених законодавчою ініціативою, чи розглядатиметься лише проект Конституції, щойно схвалений Конституційною комісією? Відповідаючи на це запитання, Олександр Мороз сказав:

— По-перше, у Верховній Раді України вже є кілька законопроектів, підготовлених політичними партіями, перш за все, і проекти розділів Конституції, підготовлені окремими суб'єктами законодавчої ініціативи, мається на увазі депутатами.

Тому говорити про те, будуть вони внесені чи ні, немає підстав, бо уже це сталося. По-друге, Конституційна комісія не є суб'єктом законодавчої ініціативи, бо ці суб'єкти визначені Конституцією і Конституційними договорами. Суб'єктами законодавчої ініціативи є Президент, депутати, Кабінет міністрів, Голова Верховної Ради.

На думку Володимира Стретовича, не виключено можливості, що з метою, так би мовити, досягнення певних політичних результатів на розгляд парламенту будуть винесені проекти політичних партій і депутатів, бо народні депутати є суб'єктами законодавчої ініціативи. Але разом з тим в процесі доопрацювання буде продовжено пошук. У деяких проектах Конституції є ліпші формули, ніж закладені у проекті Конституційної комісії. Це питання часу. Не всі, але не виключено, що будуть деякі положення змінені. Але це вже прерогатива парламенту.

Пояснюючи свою позицію у голосуванні щодо проекту Конституції, Олександр Мороз зазначив:

— Я пропонував прийняти проект як основу для розгляду у Верховній Раді. Однак схвалили проект без означення. Я виступав проти схвалення «в цілому», оскільки норми проекту, або його логіка, на мій погляд, не є прогресивними з точки зору двох найважливіших моментів.

Проект не гарантує участі основного джерела влади — народу у формуванні влади і впливу на неї. А друга теза, це моя особиста думка, полягає в тому, що проект не забезпечує принцип поділу функцій влади. Приміром, не передбачено адекватність противаг між гілками влади, закладається механізм, за якого Президент одноосібно формує Кабінет міністрів, він йому підзвітний і підконтрольний... А Верховна Рада діє самостійно на основі, так би мовити, програми, тих колективних домовленостей, котрі будуть створені в результатів виборів. Таким чином, це є джерело постійних суперечностей, нестабільності в суспільстві. Так бути не повинно, має бути зв'язок двох гілок влади, їх взаємозалежність. Тоді досягнемо стабільності в суспільстві.

Крім того, втрачено, принижено установчу функцію Верховної Ради. Це також не можна ігнорувати. Адже і законодавча, і контрольна, і установча функції — це ознаки законодавчого органу.

Ось тому я і вважаю, що «в цілому» за такий проект голосувати не можна. Але є всі підстави працювати над цим законопроектом.

Володимир Стретович зауважив:

— На засіданні Конституційної комісії дійшли до згоди, що деякі положення проекту все-таки вимагають уточнення. Зокрема, і Президент підтримав пропозицію про те, що Кабінетові міністрів слід надати право законодавчої ініціативи, як це робиться в більшості країн світу.

А якби ми проголосували за схвалення проекту в цілому, то таке втручання в текст проекту Конституції було б неможливе. Вважаю, що разом із зауваженнями і пропозиціями членів Конституційної комісії Верховна Рада має право і всі підстави, так би мовити, опрацьовувати текст проекту, не змінюючи цілісності документа, але змінювати окремі його положення з тим, щоб виписати їх демократичним шляхом.

Щодо терміну ухвалення Конституції Олександр Мороз назвав хибною позицію: якщо Верховна Рада не вкладеться у відведений для прийняття Конституції строк, треба її ухвалювати референдумом. Така позиція не свідчить про турботу за діяльність, взаємодію гілок влади після червня.

Отже, переданий на розгляд Верховної Ради України проект Конституції потребує великої праці. Вона — попереду.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Відкрите депутатське звернення до Президента України Л. Д. Кучми

Шановний Леоніде Даниловичу!

Ми, народні депутати України звертаємося до Вас у зв'язку з підготовкою Вашої щорічної доповіді, котру Ви маєте намір виголосити в парламенті.

У зв'язку з тим, що у Вашій доповіді в 1995 році, а також в інших Ваших публічних виступах фактично не зачіпається проблема виконання Вами своєї передвиборної програми, просили б Вас цього разу окремим розділом дати аналіз виконання передвиборної програми, підтвердити ті її пункти, які Ви маєте намір виконувати, а також повідомити, що з того, що Ви обіцяли, не буде виконано і з яких причин.

Враховуючи інтерес виборців і депутатського корпусу, особливо просили б Вас розкрити питання, які, на наш погляд, надзвичайно актуальні, але не розв'язуються.

Перше. Ви обіцяли «підтримати курс на розширення прав місцевих органів влади, регіонів, передусім — у формуванні бюджету», проте подали на розгляд Верховної Ради проект бюджету на 1996 рік, в якому ще більше зменшили частку місцевих бюджетів.

Друге. Вами оголошувалося пріоритетом «відновлення взаємовигідних господарських зв'язків з Росією», було обіцяно порушити питання «про вступ України до економічного союзу СНД», проте ці питання не розв'язуються. Мало того, депутати Верховної Ради, яких Ви призначили керівниками структур виконавчої влади і які дружно приходили й агітували за підтримку Вас із ключових питань, під час розгляду проблеми про вступ до Міжпарламентської асамблеї СНД, бойкотували Верховну Раду разом із фракцією Руху, групами «Реформи» і «Державність».

Третє. У передвиборній програмі передбачалося здійснювати «заходи з підвищення економічної ефективності сільгоспвиробництва, його індустріалізації, реально виконувати програми з АПК», але за цей час більшість сільгосптоваровиробників стали збитковими, іде процес знищення технологій в АПК, закони про пріоритетність АПК не виконуються. Насаджується ідея «реформування» виробництва на селі, в основі якого — спроба за будь-яку ціну протягнути механізми відчуження, продажу продуктивної землі.

Четверте. Ви декларували намір «виступити за прискорення грошової реформи». Проте цієї реформи немає, хоча викинуто величезні кошти і ресурси на створення відповідних передумов. Афера з друкуванням гривні, спровоковані «кидки»курсу валют — усе це аж ніяк не на користь державі.

П'яте. Було обіцяно «проведення глибокої структурної реформи заробітної плати, зняття необгрунтованих обмежень її зростання», але саме структури виконавчої влади, які Вам безпосередньо підпорядковані, блокують повне введення в дію Закону «Про оплату праці», реальної вартісної величини межі малозабезпеченості, вводять обмеження фонду споживання. Через це за межею виживання опинилася значна частина працюючих, більшість пенсіонерів, студентів та учнів.

Шосте. Ви оголосили про своє першочергове завдання «забезпечення населення країни продовольством та ліками», проте рівень споживання продуктів харчування впав нижче за фізіологічну межу, ліками не забезпечені навіть ті, хто лікується у стаціонарах лікарень. Державну систему забезпечення ліками зруйновано, бюджетні кошти за ліки переганяють комерційним структурам. Торгівля ліками — найприбутковіший бізнес на біді хворих людей.

Сьоме. «Приватизацію розглядаю як процес, що має проводитись саме з метою зростання добробуту людей, підвищення ефективності виробництва та стимулів до праці», — це рядки з Вашої програми. В результаті виконання планів з приватизації жодне з цих завдань не виконано і замість власності більшість громадян одержала «папірці» під назвою «приватизаційний сертифікат». Крім того, приватизація аж ніяк не сприяла підвищенню ефективності виробництва, про що свідчить глибина кризових явищ. Через міф «про власність» в Україні з'явився цілий прошарок безробітних власників, непрацюючих підприємств. А махінації трастів, яким було дано «зелену вулицю» за часів Вашої діяльності на посаді Прем'єр-міністра України, пограбували багато громадян України.

Восьме. «Виступатиму за надання російській мові статусу офіційної за умови збереження існуючого статусу української», — це ще одна теза Вашої платформи. Проте ця проблема також не розв'язується. Як суб'єкт законодавчої ініціативи, Ви, на жаль, нічого не зробили в цьому плані.

На жаль, таких питань щодо Вашої передвиборної програми набагато більше, але оскільки названі вище значною мірою збігалися з нашими передвиборними платформами, що й викликало в багатьох виборців ілюзію про «лівизну» Ваших поглядів, просили б Вас дати відповідь на ці питання в установленому Законом порядку щодо звернень народних депутатів України.

«...Масове зупинення виробництва, зубожіння людей, занепад духовного життя, загроза втрати цілісності держави...» — це з тієї ж Вашої, Леоніде Даниловичу, передвиборної платформи. І ми повністю поділяємо цю оцінку. Щоправда, закінчували Ви свою листівку оптимістично: «Час руйнування позаду. Сьогодні — порядок, завтра — добробут!» Ми ж реалісти, а тому запитуємо Вас від імені своїх виборців: час руйнування позаду? Порядок? Добробут?

Іван ЧИЖ,
керівник фракції Соціалістичної партії у ВР України, та ще понад 70 підписів народних депутатів України.

На інше місце роботи за хорошу роботу?

Відкритий лист Президентові України Л.Д. Кучмі

Шановний Леоніде Даниловичу!

23 листопада 1995 року глава Донецької обласної держадміністрації В. Щербань на засіданні координаційного комітету з питань боротьби з організованою злочинністю при Президенті України висловив серйозні претензії до роботи контрольно-ревізійного управління в Донецькій області на чолі з В. Ракітським. До Міністерства фінансів України, заявив В.П. Щербань, направлено подання облдержадміністрації про звільнення В. Ракітського з посади, що її він обіймає.

У зв'язку з конфліктом, який виник між керівництвом Донецької облдержадміністрації і начальником КРУ народні депутати України А. Моцпан, К. Охрименко, В. Сікалов, Є. Красняков і А. Пейгалайнен звернулися у Міністерство фінансів з проханням дати об'єктивну оцінку роботі контрольно-ревізійного управління в Донецькій області та його керівника В. Ракітського. Як повідомило контрольно-ревізійне управління Міністерства фінансів України, для вивчення діяльності контрольно-ревізійного управління в Донецькій області було створено незалежну комісію, котра працювала з 9 до 23 січня 1996 року.

Комісія дійшла висновку, що контрольно-ревізійне управління в Донецькій області приділяє велику увагу контролю за збереженням грошових коштів і матеріальних цінностей, цільовим і ощадливим витрачанням бюджетних коштів, вишукуванню додаткових надходжень до бюджету і відрахувань до позабюджетних фондів.

В акті незалежної комісії, представленому народним депутатам, наведено дані про те, що кількість ревізій і перевірок за 1995 рік збільшилась на 950, зросла їх ефективність. Протягом року виявлено збитки, завдані державі, на суму 2 трильйони 858,9 млрд. карбованців, тим часом як у 1994 році ця сума дорівнювала 236,6 млрд. карбованців. Із загальної суми збитків незаконні видатки грошових коштів і матеріальних цінностей становили 2 трильйони 351,6 млрд. карбованців, нестачі й розкрадання — 507,3 млрд. карбованців.

Крім того, за результатами ревізій та перевірок додатково нараховано бюджетові платежів і сум, а також відрахувань до державних фондів в обсязі 5 трильйонів 246,6 млрд. карбованців.

На підставі вивчення діяльності контрольно-ревізійного управління в Донецькій області комісія дійшла висновку, що за основними показниками роботи в абсолютних цифрах ця служба посідає перші місця в Україні, а в розрахунку на одного працівника — перше- третє місця — і це за величезного обсягу роботи й нестачі працівників (понад 200 вакансій).

Попри позитивну оцінку роботи обласного контрольного органу, Міністерство фінансів все-таки вважає за доцільне перевести В. Ракітського на інше місце роботи. Причина — «не склалися належні службові стосунки між главою Донецької облдержадміністрації і начальником контрольно-ревізійного управління в Донецькій області».

На нашу думку, ця пропозиція Міністерства фінансів України не цілком відповідає державним інтересам. Навпаки, якщо В. Ракітський проявив себе як сумлінний і компетентний працівник, про що свідчать матеріали перевірки, його слід підтримати і не допускати щодо нього бюрократичної сваволі.

Рішення за Вами, шановний Леоніде Даниловичу!

Анатолій МОЦПАН, Валерій СІКАЛОВ, Костянтин ОХРІМЕНКО, Анатолій ПЕЙГАЛАЙНЕН, Володимир КОЧЕРГА, Микола ЗАВАРЗІН, Володимир МОЇСЕЄНКО, Анатолій ХМЕЛЬОВИЙ, Олександр ЯКОВЕНКО, Василь ТЕРЕЩУК, Микола ДОНДИК, Віктор ШЕСТАКОВ, Георгій ВИШНЕВЕЦЬКИЙ, Людмила ПАСЄЧНА, Леонід КАМІНСЬКИЙ, Анатолій ПЕТРЕНКО, Євген КРАСНЯКОВ, Сергій КИЯШКО, Павло КУЗНЕЦОВ, народні депутати України від Донецької області.

У номер

Від великої води недалеко...

● *Київ*

Військо у повній бойовій

(Початок на 1-й стор.).

Координуватимуть дії борців зі стихією засновані спеціально для цього при військовому відомстві оперативні групи.

Втім, вже тепер в активі таких мінооборонівських підрозділів 20 мостів і 6 дамб, звільнених від крижаного полону. Ще 18 мостів підготовлено до очищення від тиску криги.

За словами Володимира Безродного, головне завдання, що постало перед військовиками, — попередити стихію, а ще — допомогти населенню у разі ускладнень і, не дай, Боже, не допустити людських жертв. І хоча знищення заторів криги на річках за ступенем ризику порівняне з розмінуванням, хочеться вірити — військо і цього разу не підведе.

● *Одеса*

А сніг йде у наступ

У Причорномор'ї склалася чи не найтривожніша за останню чверть століття ситуація: на річках і лиманах утворилася міцна — до півметра завтовшки — крига, сніговий покрив сягає 40 сантиметрів. Льодові затори й танння снігу створюють реальну загрозу підтоплення ряду населених пунктів на Дунаї, Дністрі, інших річках та вздовж лиманів. Особливо тривожить Хаджибейський лиман, до якого, за раптового потепління, може додатково влитися близько 100 мільйонів кубометрів води. Виникає загроза затоплення десятків тисяч осель, багатьох підприємств. Лише від танння снігу вже нині затоплено ряд будинків — тож довелося відселяти людей. А в понеділок природа ще додала тривог — майже цілу добу падав сніг.

● *Чернівці*

Буковина готує оборону

Нині сніговий покрив у Карпатах понад три метри. Є випадки сходження потужних лавин. Можливі сильні, з катастрофічними наслідками розливи рік. Прут, Дністер, Черемош та їхні притоки становлять серйозну загрозу не лише для буковинського регіону, але й для сусідніх областей.

Під дією стихії продовжує прогресувати руйнівний зсув у Чернівцях. На жаль, протизсувні роботи не усюди ведуться належним чином через брак коштів.

Ці проблеми нещодавно розглядалися на сесії Чернівецької обласної Ради народних депутатів. Намічено обширну програму протидії весняному паводку та зсуву в Чернівцях.

Буковину відвідав віце-прем'єр-міністр, голова постійної урядової комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій Василь Дурдинець.

Він привіз буковинцям заспокійливу звістку — згідно з розпорядженням Кабінету міністрів України Чернівцям для боротьби із зсувом виділено понад трильйон карбованців. Після уточнення потреб на рятівні роботи ця сума відчутно збільшиться.

Цілодобово чергують експлуатаційники буферної греблі Дністровської ГЕС, спеціально спорудженої для регулювання паводків. Вона неодноразово рятувала від стихії населені пункти Вінницької, Хмельницької, Одеської областей та Молдови.

* * *

Над Прутом у Чернівцях лунають вибухи і фонтани води з покришеною кригою піднімаються вгору. Тут працюють сапери, які вибухівкою розбивають льодовий панцир, що суцільним «килимом» покрив річку. Його товщина сягає 30-40 сантиметрів, а у тихих заводях ще вища. То ж не виключено, що в час масового скресання криги будуть утворюватися великі крижані затори, що можуть призвести до різних ускладнень. Тому сапери прагнуть звільнити прохід для води під каскадом мостів, що з'єднують східну та західну частини міста.

Профілактичні заходи, зв'язані з очікуванням весняної повені, здійснюються також на промислових підприємствах, житлових масивах та в організаціях, розташованих поблизу річок.

— Ми вже демонтували електричні двигуни та інші машини, які можуть потрапити під затоплення, встановили їх на заздалегідь обладнаних підвищеннях, — розповідає заступник голови протипаводкової комісії об'єднання «Чернівецький машинобудівний завод» Анатолій Пінкас. — Вивозимо у безпечні місця сировину та матеріали, що мають токсичні властивості, щоб вони не потрапили у річку.

В населених пунктах Заставнівського району, що розташовані в долині Дністра, створено рятувальні підрозділи, обладнані польові кухні для харчування населення у випадку його термінової евакуації.

На всіх великих і малих річках Буковини налагоджене цілодобове спостереження за рівнями води. Його результати поки що особливого занепокоєння не викликають.

Комісія з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття члену Комісії, народному депутату Безуглому Анатолію Григоровичу з приводу тяжкої втрати — смерті його батька

Григорія Михайловича

Хроніка. Факти. Події

● *Кишинів*

Раунд новий, проблеми старі

Керівники Молдови і Придністров'я провели в Тирасполі черговий раунд переговорів щодо врегулювання придністровської проблеми. На ньому узгоджено низку положень майбутнього статусу Придністровського регіону.

● *Мінськ*

І з Саддамом треба мати справу?

Керівництво Білорусі розглядає питання про встановлення дипломатичних відносин республіки з Іраком. Про це повідомив кореспондентові БЕЛТА заступник міністра закордонних справ Білорусі Михайло Хвостов, наголосивши, що підготовлений МЗС відповідний документ найближчим часом буде надіслано Президентові республіки Олександру Лукашенку.

● *Рига*

Король рекетирів на лаві підсудних

Безпрецедентний для Латвії процес — суд над великою групою вимагачів — розпочався у Ризькому окружному суді. Ватажка угруповання Івана Харитонова, якого тут називають «королем рекетирів», звинувачують за п'ятьма статтями кримінального кодексу. Харитонов є співвласником кількох фірм, більшість з яких займаються нафтобізнесом. Майже два роки, доки тривало слідство, Харитонов був ув'язнений. Кілька важливих свідків за цей час померли або пропали безвісти.

● *Брюссель*

І Європарламентові не чужі бойкоти

Міністри закордонних справ 15 країн — учасниць ЄС, які зустрілися в Палермо, так і не змогли дійти згоди у питанні, чи зможуть взяти участь члени Європейського парламенту в майбутній Туринській зустрічі. Річ у тім, що цей форум, який розпочнеться 29 березня в Турині, є міжурядовою конференцією, в якій візьмуть участь глави держав та урядів 15 країн — учасниць ЄС.

Пропозицію Італії, яка нині головує в ЄС, про те, щоб члени Європарламенту взяли участь у міжурядовій конференції, підтримали більшість міністрів закордонних справ. Проте Великобританія і Німеччина наклали на це рішення вето. А члени Європейського парламенту вирішили цього тижня бойкотувати міжурядову конференцію.

● *Відень*

Українська економіка чекає на інвестиції

У Віденському Міжнародному Центрі розпочав роботу форум «Інвестиційні проекти в Україні». Він проводиться під егідою Організації Об'єднаних Націй з промислового розвитку (ЮНІДО). В роботі форуму беруть участь урядова делегація на чолі з віце-прем'єр-міністром України Анатолієм Кінахом, керівники ряду регіонів, міністерств, відомств, підприємств і організацій.

Метою форуму є залучення іноземних інвестицій в економіку України. На розгляд учасників обговорення представлено 69 проектів від різних галузей промисловості України.

На церемонії відкриття форуму виступили віцепрем'єр-міністр України А. Кінах, Генеральний директор ЮНІДО М.Кампос.

Чи спорудять у Єгипті гробницю тероризму?

СЬОГОДНІ в єгипетському курортному містечку Шарм аш-Шейх, на Червоному морі, розпочинається зустріч на найвищому рівні, присвячена мирному врегулюванню на Близькому Сході та боротьбі з міжнародним тероризмом. Домовленість про проведення конференції досягнута за ініціативою президентів Єгипту та США. За повідомленням кореспондентів ІТАР-ТАРС, на саміті головуватимуть Борис Єльцин та Білл Клінтон.

Очікується, що у ньому візьмуть участь понад 20 держав, а запрошення надіслані 31-ій. Про намір прибути на зустріч, окрім Росії та США, уже заявили перші особи Франції та Німеччини, прем'єр-міністр Ізраїлю Шимон Перес, король Йорданії Хусейн, глава палестинської автономії Ясір Арафат, представники Європейського Союзу, арабських держав Перської затоки і Північної Африки.

Отже, зустріч стане найкрупнішим за останні роки саммітом за участю керівників арабських країн та Ізраїлю. Як зазначило посольство держави Ізраїль в Україні, важливе значення для продовження мирного процесу має зараз його підтримка світовим співтовариством, і в тому числі Україною.

Тероризм став міжнародною проблемою і боротьбу з ним необхідно організовувати у світовому масштабі, заявив напередодні конференції прем'єр-міністр Ізраїлю Шимон Перес у програмі американської телекомпанії Ей-Би-Сі. За його словами, ця зустріч зможе «реально об'єднати світове співтовариство у боротьбі з тероризмом». А «єдина перспективна відповідь тероризму», — вважає державний секретар США Уоррен Крістофер, — продовження мирного процесу на Близькому Сході.

Їх підтримують інші лідери держав світу. Зокрема, як переконана постійний представник США при ООН Мадлен Олбрайт, зустріч матиме історичне значення, адже буде сформовано міжнародну коаліцію проти тероризму і в результаті «з'явиться механізм, який дасть можливість вживати дієвих заходів проти терористів».

До речі, перед цим, у неділю в Палермо (о. Сицилія) відбулася неофіційна зустріч 15 міністрів закордонних справ країн — учасниць Європейського Союзу. Як повідомили зарубіжні засоби масової інформації, міністрам вдалося виробити узгоджену позицію у питаннях боротьби з міжнародним тероризмом напередодні єгипетської конференції. Вони прийняли декларацію, в якій — заклик до іранської влади «раз і назавжди засудити тероризм у будь-якій формі». «Необхідно вести «критичний діалог» з лідерами Ірану, Лівії і Сирії», — заявила міністр закордонних справ Італії Сузанна Аньєллі. Ясіру Арафату адресовано побажання «вжити усіх заходів для арешту винуватих в організації терористичних актів».

Засудивши тероризм у всіх його проявах, соціалістичні партії Європи на конференції у Лісабоні зазначили, що Іран, Сирія та Лівія — основні вогнища його розповсюдження...

Проте сказати, що світ однозначно сприймає єгипетський саміт як довгоочікувану панацею від цього лиха, — велике перебільшення. Як змушена визнати німецька преса, в арабському світі нічого не бажають знати про «антитерористичний саміт». Навіть президент Єгипту Хосні Мубарак більш охоче розмірковує про «зустріч у верхах борців за мир» і тим самим розставляє зовсім інші акценти. Арабські учасники самміту чудово розуміють, що конференція задумана як політична допомога ізраїльському прем'єрові, а також лідерові Арафату...

Не додає оптимізму і повідомлення, що надійшло з Лівану: країна не братиме участі у єгипетській зустрічі. Як пояснюють, частково через те, що на конференції обговорюватимуться лише питання тероризму, проте не розглядатимуться політичні причини, які його породжують. І взагалі, учасники наради не роблять різниці між «опором окупації» і «терором»...

...Терор — означає жах. Тероризм — досягнення політичної мети насильницькими методами. Єгипетському саміту не вдалося посадити за стіл переговорів тих, у кому, за визнанням самих миротворців, таїться головне зло. Значить, домовитися полюбовно про мир уже не вдається. Чи вдасться здолати силоміць?

Людмила ФІСЮН.

Чиста вода для «Петра Первого»

ЯКОСЬ воно не дуже логічно: українське судно з державним прапором і символікою, а має назву «Петр Первый». Та зрештою не в назві справа. Що й довели наші моряки разом з вітчизняними... підприємцями.

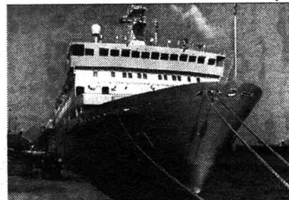
А річ у тім, що цей круїзний теплохід свого часу було заарештовано за борги в Гібралтарі і чекала його сумна доля: мав піти з молотка. Та знайшлися підприємливі люди, які зуміли викликати діловий інтерес у американської фірми «Паркдейл», арабської «Шараф груп компані», що викупили судно у кредиторів, вклали гроші в його переоснащення та створення медичного центру «Мікрохірургія ока» під керівництвом професора Святослава Федорова.

Так народився українсько-російсько-арабсько-американський проект, який нещодавно почав реалізовуватися. 25 лютого в морському порту Джебель-Алі столиці одного з семи еміратів ОАЕ Дубаї відбулася його презентація. Було багато гостей. Як і заведено, був і святковий банкет. А вже наступного дня на судно прийшли перші пацієнти, адже тут розташувалася плавуча офтальмологічна клініка.

— Ми надали можливості Святославу Федорову ввійти в ринок цього регіону, — розповідає фінансовий директор проекту Ігор Гальперін,— створивши медикам усе необхідне для ефективної праці. На лікарів працює український екіпаж: відмінно підготовлена команда — від капітана до бортпровідниці. Адже чимало пацієнтів після лікування залишаються на судні, де їм надають послуги на рівні п'ятизіркового готелю. Таке використання теплохода може бути прикладом для інших українських суден, заарештованих у різних морях-океанах.

Звичайно, не все так безпроблемно, як це мало вигляд на презентації. Але знову-таки реалізація цього проекту свідчить, що коли люди шукають виходу, то й знаходять його.

Валентина ПОЛІЩУК.

На знімках: під час презентації проекту — хліб-сіль почесним гостям; теплохід «Петр Первый»; перший пацієнт.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

Скандали

УСІ 400 способів добування грошей, придумані Великим Комбінатором, схоже, безнадійно застаріли. Бо нині у нас не одна сотня «талановитих учнів» Остапа Бендера може запропонувати власні способи — сучасніші й прибутковіші. До того ж, як свідчать факти, унікальні: добре «ловляться простаки» не лише в Україні, а й на терені інших держав.

Хто ходив «на діло» з Карелом Готтом?

Підтвердженням цьому — недавні події в Чехії. Мільярдні дірки в державному бюджеті тут виникли завдяки... знаменитості співака Карела Готта. Точніше, його благодійному фонду. Після «оксамитової» революції 1989 року співак вирішив поєднати свою естрадну кар'єру з опікою осиротілих дітей поліцейських, які загинули у боротьбі із злочинцями. Саме для такої благородної мети й було засновано фонд «Інтерпо».

Проте навколо фонду, який нині підозрюється у відмиванні «брудних» грошей, одразу ж з'явилися сучасні комбінатори, які і посторювали під його «крильцем» власні фірми та фірмочки. Приміром, одна з них, якою сьогодні особливо пильно зацікавилася празька поліція, провадила операції з нерухомістю. Скуповувала маєтки, будинки, підприємства. Мета була більш ніж благородна: реконструювавши і вигідно продавши майно, виручені гроші передати бідним сиріткам...

Схема, яку розробили махінатори, була геніально простою: спочатку «незалежні оцінювачі» у багато разів перевищували вартість облюбованого об'єкта. Далі під цю суму, користуючись ім'ям Карела Готта, брали в солідних банках величезний кредит. Невдовзі проводилася переоцінка нерухомості, фіксувалася реальна вартість, а решткі (які становили чималий «куш») кредитних коштів «текли» на зарубіжні банківські рахунки. До речі, як повідомляє ІТАР-ТАРС, саме з'ясуванням цих банківських рахунків і зайнята сьогодні чеська поліція...

Цікаво, що найталановитішим учнем Остапа виявився наш із вами співвітчизник. Принаймні, так стверджує чеська поліція. Бо та празька фірма, що їй, як встановлено, перепав найбільший куш, зареєстрована на українського громадянина. Зрозуміло, що отримавши банківський кредит, наш співвітчизник одразу накивав п'ятами з Чехії. Поліція переконана: його сліди ведуть в Україну.

Але нам не варто радіти такій несподіваній «інвестиції». Адже, як стверджують празькі правоохоронці, цей махінатор продовжує здійснювати фінансові афери на терені рідної держави. Певно, вже за наступним способом «добування грошей». Хто тепер йому підспіве?..

А благодійним фондом «Інтерпо», схоже, прийшла пора зайнятися Інтерполу.

Людмила НІКОЛАЙЧУК.

Стала Її Величністю

Камбоджійський король Нородом Сіанук підвищив статус своєї дружини француженки Монік Сіанук, яку віднині називатимуть «Її Величність Королева», — повідомляє ІТАР-ТАРС.

Деякі політичні діячі в Камбоджі угледіли в цьому натяк 73-річного монарха на можливе, в разі його кончини, передання трону своєї дружині. Та це суперечило б конституції країни, згідно з якою рішення про призначення нового монарха приймає Рада Корони.

У відповідь на це Нородом Сіанук недвозначно заявив, що ні в якому разі не збирається обходити основний закон країни.

Армія

Ати-бати, не всім хочеться в солдати...

***ВІННИЦЬКИЙ** облвійськкомат запровадив нову форму роботи з призовниками — зустрічі з тими з них, хто відмовляється служити в армії.*

Мало не кожний четвертий з вінничан, кому навесні йти до війська, як кажуть, анітрохи не вагаючись, категорично заявляє: служба в армії — не для мене. З цього приводу полковник Василь Данилов, заступник обласного військового комісара з виховної роботи, лиш скрушно хитає головою: «На превеликий жаль, — каже Василь Павлович, — таких призовників щороку стає дедалі більше». На підтвердження сказаного співрозмовник наводить кілька цифр. Якщо 1993 року на запитання «Чи бажаєте служити в армії?» ствердно відповідали 71,5 відсотка призовників, то нині таких уже менш як половина (47,1 відсотка).

Простіше простого було б учинити згідно із законом — передати справи до прокуратури і, як кажуть, гора з плечей.

В облвійськкоматі пішли іншим шляхом. Проблема постала так гостро, що одним лиш «каральним мечем» уже не обійтися.

Це йому, Данилову, належить ідея провести зустріч з тими, хто десятою дорогою обминає військкомат. Зробити це було непросто. На письмові запрошення відгукнулися лиш одиниці. Довелося офіцерам йти по домівках. До речі, такі «походи» дали позитивний результат. Четверо «відмовників» («Нехай небагато, а все ж...») твердо пообіцяли, і в присутності батьків, з'явитися на призовні пункти. З деякими розмова далася нелегко. Наприклад, з М. розмовляли у... лікарняній палаті. Перед цим батьки переконували: син хворий, куди йому до війська.

Хлопець, взятий лікарями під опіку, був один з тих, про кого кажуть: «Нівроку вимахав!..».

Спортсмен. «Ведмедеві шию скрутить». Інакше його не взяли б в службу охорони одного з відомих підприємців. Та прийшов час іти до армії, і він раптом занедужав.

— Ви знаєте, — не приховує невдоволення полковник, — інколи нам підставляють не плече, а ногу. І хто? Ті, які мали б всіляко сприяти в організації призову.

Якщо «хворого» спортсмена все-таки вдалося підняти з лікарняного ліжка, то ще один призовник, за словами В. Данилова, ухилився від армії з допомогою працівників відділу віз і реєстрацій УМВС. В. Данилов ніяк не може зрозуміти, на якій підставі призовникові видали закордонний паспорт? А той тільки й чекав цього. Одразу ж гайнув за кордон, у даному випадку до Швейцарії. Мати каже, що вже навіть встиг там одружитися. Одне слово, шукай тепер вітра в полі...

А щодо зустрічі, про яку згадувалося на початку публікації, то її все-таки вдалося провести. Відверто кажучи, організатори не сподівалися на значну аудиторію. Втім, сталося навпаки — у залі зібралося стільки людей!.. Разом з призовниками прийшли їхні батьки. Запрошено було також представників військової прокуратури, суду. Ось що сказав по її закінченні начальник відділу підготовки й призову облвійськкомату полковник В'ячеслав Соловйов: «Ми зробили для себе такий висновок: більшість призовників і навіть їхні батьки геть не обізнані з законодавством, не знають елементарного — ухилення від призову спричиняє кримінальну відповідальність». Полковник Соловйов пропонує внести зміни до одного з пунктів Закону про військову службу. Нині, хоч як це дивно звучить, постає багато проблем із врученням повісток призовникам. Останні знаходять безліч причин, щоб цей документ не потрапив до їхніх рук. До розшуку таких доводиться залучати правоохоронні органи. Цього можна легко уникнути, каже В. Соловйов, якщо записати в законі приблизно такий пункт: «По досягненні 18-річного віку призовник зобов'язаний сам з'явитися у військкомат...».

А взагалі, говорили офіцери, політики батога, за допомогою якого нині доводиться заганяти на службу в армію, можна все-таки позбутися. Престиж армійської служби буде високий за однієї умови: запровадження професійної армії. Рано чи пізно ми до цього прийдемо.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Митниця

Направо підеш — зупинять, наліво...

***МАЙЖЕ** на 300 кілометрів простягнувся українсько-російський кордон у зоні діяльності Сумської митниці. Щодоби тут через залізничні пости й автомобільні переходи в обох напрямках рухається близько 5 тисяч пасажирів і стільки ж тонн різноманітних вантажів. Як же ведеться сьогодні службі на північно-східному форпості нашої держави? Про це розповідає начальник Сумської митниці Володимир НЕЧИПУРЕНКО.*

— Принагідно зауважу, що почали ми не на порожньому місці, з 1985 року в Сумах діяв митний пост, котрий обслуговував потреби будівництва заводу обважнених і ведучих бурильних труб, здійснюваного італійською фірмою «Даніелі». Тобто «початкову освіту» у цій справі здобули не поспіхом, зазделегідь, а от «вищу школу» довелося опановувати форсованими темпами у стислі строки після встановлення нового порядку перетину державного кордону із сусідніми країнами колишнього СРСР.

— Здійснюючи свої повноваження із захисту економічних інтересів держави, митниця забезпечує багатомільярдні надходження до бюджету. А як держава піклується про матеріально-технічне оснащення, умови праці співробітників митниці?

— Тут, на жаль, не все так, як хотілося б. Ми досить тісно спілкуємося з російськими колегами і, буваючи в гостині, по-доброму заздримо їм. Я вже не кажу про зарплату, яка в сусідів втричі більша за нашу, у їхньому розпорядженні — цілий комплекс будівель і споруд, призначених для нормального обслуговування вантажо- і пасажиропотоку за будь-яких погодних умов. Комп'ютерна техніка, оперативний зв'язок з будь-якими куточками країни — усе там на рівні сучасних вимог. А що в нас? Митні пости — це ті самі примітивні облаштовані вахтові вагончики й відкриті, не захищені навіть навісами, майданчики для контрольних доглядів. За справді спартанських умов відпрацьовувати зміну, а вона в нас триває 12—24 години, фізично важко. Клієнти також почуваються кепсько, бо для їх тимчасового перебування в зоні контролю не передбачено жодних, бодай елементарних, зручностей.

Звичайно, все це можна перетерпіти й виправдати з огляду на економічну ситуацію в країні. Однак таке становище на кордоні вочевидь знижує ефективність роботи митних постів.

— Не таємниця, що чимало товарів вивозять з України і ввозять контрабандно. У деяких прикордонних селах Сумщини активно промишляють місцеві «сусаніни», які проводять машини, автоколони із зерном, цукром, горілкою тощо битими шляхами, далі від митних постів. Та й серед тих, хто легально перетинає кордон, порушників митних правил, мабуть, більше, ніж законослухняних громадян. Чому не вдається викорінити це явище?

— Насамперед тому, що наше митне законодавство, сформоване у 1991-1992 роках, недосконале й не відповідає вимогам сьогодення. Так, за порушення митних правил фізичні особи сплачують штраф 60 тис., а юридичні — 600 тис.крб., за непокору законному розпорядженню або вимозі працівника митного органу, відповідно до статті 158 Митного кодексу України, до громадянина застосовують фінансову санкцію в розмірі 200 крб., до службової особи — 500. Дурниця, але її ніхто не скасовував, хоча й виконати ці вимоги закону з відомих причин неможливо.

Скільки вже часу минуло, але й дотепер не проведено делімітацію і демаркацію кордону, невідомо, хто мусить відповідати за встановлення спеціальних дорожніх знаків, таких, як «Напрямок до митниці», «Прикордонна зона» тощо. Тому формально порушникові досить заявити, що поза митним контролем провозити товари він не збирався, а через відсутність знаків просто збився з дороги, і навіть за очевидних ознак контрабанди ми зобов'язані відпускати затриманого безкарно.

— Разом з тим доводилося чути скарги людей на дії прикордонників, з якими ви співпрацюєте, котрі знаходять контрабанду там, де її насправді не було.

— Мабуть, йдеться про коридор через кордон у районі села Колотилівки Белгородської області. Це приклад неузгоджених дій сусідніх країн на державному рівні. Від чого справді іноді потерпають безвинні. Річ у тому, що російська сторона влаштувала тут свій автоперехід, а в нас його не передбачено. От і виходить, що наші прикордонники чинять правильно, висуваючи претензії перевізникам вантажів, котрих перестрівають на цій трасі, а, по суті, вони, перевізники, є просто жертвами безглуздої системи.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Проблема

Дисбат: військова частина чи виправний заклад?

***ОСТАННІМ** часом загострилося питання, чи застосовувати по відношенню до військовослужбовців, які скоїли кримінальні правопорушення, покарання у вигляді направлення до дисциплінарного батальйону. Це зв'язано, передусім, із зміною статусу дисциплінарних батальйонів в останнє десятиріччя. Спочатку закон передбачав термін відбування покарання в ДБ до двох років, а з 80-х років — до трьох років замість позбавлення волі на такий же термін. Нині діючий Кримінальний кодекс України передбачає направлення до дисциплінарного батальйону за вироком суду військовослужбовців строкової служби на термін від 3 місяців до 3 років.*

У положенні про дисциплінарний батальйон, затвердженому указом Президента України від 5 квітня 1994 року, зазначається, що направлення до ДБ є карою за скоєний злочин і має на меті виправлення й перевиховання засуджених в дусі чесного ставлення до праці й військової служби, суворого виконання ними Конституції і законів України, точного виконання військової присяги, воїнських статутів і попередження злочинів.

Нині в дисциплінарних батальйонах поряд із військовослужбовцями, що скоїли військові злочини, утримуються і особи, визнані винними у тяжких загальнокримінальних злочинах: грабіжники, гвалтівники, розкрадачі. Таких там до 30 відсотків від загальної кількості. Більшість із них до направлення в ДБ утримувались у слідчих ізоляторах МВС України. Тут, у ДБ, багато хто з них стає, на жаль, носієм традицій в'язниці в найгіршому значенні цього поняття.

Відомо, що засуджені мають, відбуваючи покарання, займатися суспільно корисною працею. Для цього потрібна відповідна база. Чи є вона в ДБ? Щоби створити її, приміром, в ДБ Одеського гарнізону, сьогодні потрібно понад 100 мільярдів карбованців. Та проблема не тільки в цьому. Дисциплінарні батальйони структурно входять до Збройних Сил України. Функція перевиховання й виправлення засуджених тут покладена на офіцерів, які не мають спеціальної підготовки. Охорона, конвоювання також здійснюються не конвойними військами, а військовослужбовцями строкової служби ЗС України. Поряд з цим — немалі труднощі з матеріальним та фінансовим забезпеченням, велика скупченість засуджених у ДБ. Не дивно, що за таких умов тут здійснюються нові злочини. Не рідкісні випадки тяжких побоїв, пограбувань, крадіжок.

Таким чином, нині дисциплінарні батальйони — особливі частини у складі Збройних Сил України — являють собою не що інше, як органи, що здійснюють кримінальні покарання, тобто є каральними органами.

Мова не про те, чи необхідно державі через дисциплінарні батальйони домагатися виконання функцій кримінального покарання по відношенню до військовослужбовців, які скоїли злочини. А про те, аби, по-перше, розмежувати коло суб'єктів, щодо яких можна застосовувати як кримінальне покарання направлення до ДБ, по-друге, обмежити терміни відбування покарання в ДБ. Не можна, думається, допускати наявність у складі Збройних Сил особливої структури з кримінальним контингентом, якою нині є дисциплінарні батальйони.

Олексій СОБОЛЄВ,
військовий прокурор Південного регіону України, генерал-майор.

Одеса.

Під виглядом кавказця

Недавно область облетіла страшна звістка: бандити закатували сім'ю з чотирьох чоловік у селі Михайлівка Перевальського району. Вимагали гроші — 3 тисячі доларів.

Завдяки високопрофесіональним діям луганської міліції злочинців незабаром було піймано. Вони зізналися у 14 вбивствах, 40 розбійних нападах. У бандитів вилучено автомат Калашникова, гвинтівку з оптичним прицілом, обрізи, гранати. До речі, один із злочинців маскувався під кавказця. Він спеціально фарбував волосся у чорний колір і на місцях скоєння злочинів говорив з кавказьким акцентом.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Шахту згубили. Тепер умирає місто...

Гостра проблема

ЩЕ 4—5 років тому ніхто з мешканців Теплогорська таке і в страшному сні не міг би уявити. А тепер воно стало дійсністю, жахливою своєю невідворотністю. Закрили шахту «Центральна-Ірміне», колиску стахановського руху, котра стала долею міста з 20-тисячним населенням. Чи була об'єктивна необхідність робити це саме зараз? Факти свідчать — ні!

Перші плоди «реструктуризації» вугільної галузі

Адже тільки 1985 року завершено реконструкцію шахти. Під час цих робіт перспективне родовище вугілля розкрито «стовбурами» до позначки нижче робочих горизонтів; «стовбури» обладнано багатоканатними підйомами, баштовими копрами. Споруджено нову компресорну, холодильну установку, будівлю адміністративно-побутового корпусу. Створено за новітньою технологією безступінчастий водовідлив. Таким чином, за своєю технічною оснащеністю шахта відповідала вимогам сьогодення.

Чи може, вичерпано запаси вугілля? Також ні! Адже тільки підготовлених до розробки вистачило б принаймні на 10—15 років. Отож, шахта цілком могла б жити.

Ось чому представники трудового колективу шахти і Теплогорського міськвиконкому у своїх численних зверненнях до всіх інстанцій наполягали на створенні комісії (на рівні міністерської) для проведення ретельного і неупередженого аналізу стану шахти і, зрештою, її придатності до подальшої експлуатації. Та оті «інстанції» залишилися глухі до законних вимог шахтарів і міської влади. А там, де від людини праці відвертається закон, торжествує беззаконня.

У даному разі, посилаючись на низькі технікоекономічні показники шахти, її вольовим рішенням закрили (генеральний директор виробничого об'єднання «Стахановвугілля» А. Шевченко). Гадаємо, не тільки з економічних міркувань. Адже ті, хто стоїть за цим, добре знали, що 40 відсотків витрат на утримання шахти все одно залишаться і ляжуть тягарем на інші підприємства об'єднання, та хтось дуже поспішав і таки досяг свого. Йдучи напролом, порушуючи всі юридичні й моральні норми.

Згідно з положенням про ліквідацію підприємства проект закриття шахти мав бути підготовлений і доведений до відома колективу заздалегідь. А тут такий проект з'явився на світ лише через два місяці (!) після першої великої хвилі скорочень. І ще: згідно з проектом шахта мала згортати виробництво і закриватися протягом трьох років. Однак її фактичне закриття відбулося форсованим темпом — протягом якихось трьох місяців. Звідси напрошується висновок: шахту просто задавили, цілеспрямовано і зловмисно. І не через об'єктивні причини, а виконуючи чиюсь злу волю.

Так, дуже поспішали «ліквідатори». Зовсім не зважаючи на те, що без роботи залишаються гірники (з них 54 відсотки — у віці від 30 до 50 років), що закриття шахти докорінно змінює все життя 20-тисячного міста, прирікаючи його мешканців на безробіття, голод, холод і відчай. Адже понад дві тисячі чоловік звільнено, більшість — без надання якоїсь іншої роботи. А за ними — родини, яких позбавили і сьогодення, і майбутнього...

Знаю, що багато хто з кадрових робітників та інженерно-технічних працівників, не маючи іншого виходу, «перекваліфікувався» на «човників». Але ж не всі можуть займатися спекуляцією. Що робити й куди подітися решті? Чи це не початок катастрофи суспільства і відповідь на питання, чи справді ми будуємо правову державу...

Шахти «Центральна-Ірміне» більше немає. А тепер помирає й саме місто, позбавлене основи свого існування й гарантій на майбутнє. Мені можуть заперечити, що проект ліквідації шахти передбачає заходи, спрямовані на виживання Теплогорська. Так, цей проект передбачає певні заходи соціального захисту людей, які залишилися коло розбитого корита. Там ідеться про створення нових робочих місць, систему перекваліфікації; обіцяно газифікацію міста, ремонт старого житла і спорудження нового; виділення коштів на експлуатацію об'єктів соцкультпобуту, будівництво нової котельні та ряд інших «благ». Та поки що все це залишається тільки добрими намірами. А гірка правда полягає в тому, що місто фактично покинуто напризволяще.

Так, проект є, та практичної віддачі від нього нема й невідомо, чи колись буде. Бо і Міністерство вугільної промисловості, і ВО «Стахановвугілля» від виконання проекту, а отже, й від відповідальності за долю міста всіляко відхрещуються. Мовляв, тепер не до того. А коли, дозвольте запитати, настане час згадати про долю примусово знедолених людей?

Те, в яких соціально-побутових умовах опинилися тепер уже колишні шахтарі, нормальним життям навіть приблизно назвати не можна. Переважно житло — це ветхі будиночки, чорні від вугільного і породного пилу. Часто-густо відсутність води (холодної, бо гаряча — лише в лазні). Холоднеча у квартирах, де здебільшого — пічне опалення, а вугілля немає. І це в місті, що стоїть на вугіллі! Річ у тім, що його не повністю завезли ще за 1994 рік (!?). Не розв'язується питання з транспортом для завезення вугілля населенню. І ще: раніше гірники, що відпрацювали на підприємстві понад 20 років, одержували вугілля безплатно. Тепер зі статутів і колдоговорів цей пункт викреслено. Та й навіщо «прагматикам» такий «тягар», як піклування про ветеранів...

«Винні» виявилися й діти. Тепер у садок чи ясла вони повинні приносити... власний хліб, крупи, цукор тощо. Таке саме (ой ні — гірше) становище і в лікарні: треба лікуватися — принось свою їжу, постільну білизну і, звичайно ж, ліки. Потрібні бинти — давай мільйон за метр марлі. Альтернатива вбивча: хочеш жити — плати, немає чим — хоч помирай.

Отак не живе — ледь животіє Теплогорськ: у холоді, голоді й тузі.

До речі, про холод. Давно обіцяна місту котельня для подавання тепла у квартири почала працювати лише 11 листопада. Та й те з великими перебоями через відсутність вугілля (хтс подумав!), часті поломки обладнання. Звідси й температура в квартирах, як то кажуть, «церковна», тобто 6—10 градусів. Як тут не хворіти людям...

Шахта «Центральна-Ірміне» перша потрапила під молот «реструктуризації» вугільної галузі. І одразу ж — потужний больовий шок без ніякої терапії. Виходить, що в поняття «реформування» у нас закладено єдиний зміст: ламати й руйнувати. Хоча колектив шахти і керівництво міста могли розраховувати на те, що «операція» щодо закриття шахти (оскільки вона — перша) відбуватиметься під контролем Мінвуглепрому і об'єднання «Стахановвугілля». Та — нічого подібного. «Урізання», як бачимо, зроблено було поспіхом, брутально і без найменшого соціально-економічного «обезболювання», по живому.

Досі ні про які нові робочі місця, створення для людей, викинутих на вулицю, елементарних умов для життя — і мови немає. Хоча, згідно з проектом, на все це мало бути виділено великі суми. До речі, новий генеральний директор об'єднання заявив, що частину обіцяних коштів (кілька трильйонів карбованців) уже було виділено, та колишній директор використав їх на власний розсуд. І нікому не звітував... Коли це справді так, то за цим фактом я змушений буду звернутися до Генеральної прокуратури з офіційним депутатським запитом.

Я нещодавно повернувся з Теплогорська, де мій виборчий округ. Моторошно стає, як глянеш на закриту шахту, мертві копри, вервечки людей з санчатами, що шукають, де б наздирати вугілля, як подивишся в голодні й зневірені очі дорослих і дітей. І гадаєш собі: те, що вчинили з шахтою «Центральна-Ірміне» — то не просто прикра помилка. То — дія, за яку тим хто її вчинив, доведеться відповідати. Перед судом народу.

Юрій КРИЗСЬКИЙ, народний депутат України, член фракції «Комуністи України — за соціальну справедливість та народовладдя».

Життя Рад: місто і його проблеми

Чи є позиція в опозиції?

БУТИ в опозиції до виконавчої влади стало правилом хорошого тону для депутата, політика. В очах громади така опозиційність нерідко є своєрідним індикатором принциповості, високої моралі тощо. Громада, невтаємничена в господарсько-політичні інтереси, які формуються у лабіринтах владних структур, саме так і сприйняла відкритий лист 26 депутатів Львівської міської Ради, адресований мерові Василеві Куйбіді. Зрештою, на це й робилася ставка.

«Чи ти вкрав, чи у тебе вкрали...»

Двадцять шість із 47 депутатів міськради висловилися не з дрібничкового приводу. Вони поставили під сумнів усю фінансово-економічну стратегію виконкому, і зокрема директора економічного департаменту Павла Качура, котрий, як зазначено в оприлюдненому відкритому листі, не є економістом ані за фахом, ані за досвідом роботи. «Тим більше й це виглядає дивно, оскільки чи не головною причиною відставки виконкому сесією міської Ради в липні 1995 року була незадовільна оцінка діяльності п. Качура на посаді першого заступника голови виконкому в царині розробки стратегії економічної політики міськвиконкому, забезпечення надходжень коштів до міського бюджету, раціонального використання наявних коштів», — констатують автори листа.

Вони звинуватили Павла Качура, а отже опосередковано і голову виконкому Василя Куйбіду мало не в усіх смертних гріхах, яких тільки може припуститися посадова особа. Суть їх зводиться до того, що Павло Качур безпосередньо причетний до втрат, котрих зазнав й бюджет міста за часів його урядування. Наведені конкретні приклади.

Майже водночас із оприлюдненням листа львівська обласна організація УРП провела прес-конференцію, де заявила, що закуплені мерією мікроавтобуси «Пежо» є невигідною угодою. Мовляв, потрібно було підтримати вітчизняного виробника — Львівський автобусний завод. Це було б і вигідніше, і патріотичніше. Оскільки матеріали прес-конференції також були опубліковані в пресі, неважко уявити реакцію втомлених житейськими проблемами городян: «Усі вони однакові, усі — коритники і т. д., і т. п.». Громадська думка на рівні поголосу з приводу скандальної ситуації сформувалася раніше, аніж завершила роботу комісія довір'я, утворена із числа депутатів та працівників виконкому. 15 лютого комісія мала доповісти на сесії про результати роботи, але... не встигла завершити її. У кулуарах я почула від Павла Качура гірку репліку: «Доки ж мені ходити з тою плямою». Відмитися від викидів плюралізму завжди було непросто. Згадаймо старий анекдот: «чи ти вкрав, чи в тебе вкрали, але... щось було».

А що ж усе-таки було? Зізнаюсь, коли прочитала міркування республіканців про закупівлю «Пежо», мені теж стало образливо за наших автобусобудівників. Здавалося б, вирішення транспортної проблеми на місцевому рівні — без драстичного для населення інвестування чужої економіки — і вигідніше, і доцільніше. Несамохіть зароджується думка про чиїсь небезкорисливі інтереси. Найпершою людиною, котра розвіяла мої сумніви, був сам генеральний директор ВАТ «ЛАЗ» Степан Давидяк. «Патріотизм» політиків, які «захищають» інтереси автобусобудівників, обурив його.

— Політики чубляться, а у господарників чуби тріщать. Той контракт не має для нас вирішального значення.

Автобусобудівники не байдужі до інтересів міста. І місто не байдуже до інтересів автобусобудівників. Сторони співпрацюють плідно й конструктивно. Та сума сорок мільярдів карбованців, на які закуплено мікроавтобуси, — це справді майже ніщо для підприємства, котре лише за теплоносії змушене платити у зимовий період 150—200 мільярдів карбованців (!) щомісяця. Саме через це випуск автобусів тимчасово припинено. Поки що їх невигідно робити. У вересні минулого року ЛАЗ мав дуже багато замовлень, і його керівництво домовилося з виконкомом про те, щоб надати перевагу іногороднім замовникам. Сторони порозумілися.

Рішення ж щодо закупівлі «Пежо» приймалося не одноосібно. Мер дав добро на цю угоду лише після економічного її обгрунтування, перевірки фінансистів. То чому ж здійнялася буря у склянці води? Чому депутати не обмежилися робочим з'ясуванням взаємин із виконавчою владою і поспішили винести сміття із хати?

Один із мотивів — політичні інтереси, адже вибори — не за горами.

Але значно важливішими є інтереси господарників, які вимірюються кругленькими сумами. А партії й громадські організації лише створюють — свідомо чи несвідомо — парасольку для цих інтересів. Так сприймає механізм конфліктної ситуації голова міськвиконкому Василь Куйбіда.

Скільки коштує репутація?

Репутація посадової особи коштує безмежно дорого. Настільки дорого, що варто було б замислитися над превентивними заходами щодо її збереження і зміцнення, щодо дієвого механізму формування громадської думки. Нині Василь Куйбіда думає про вироблення такого механізму і навіть про створення спеціальної служби. Про це говорив мені, коментуючи ситуацію, що склалася.

— Я найменше хотів би, щоб управління містом залежало від партій. Мер — політична фігура, бо його обирає населення. Такими ж політичними фігурами були і його заступники, але це не давало добрих результатів. У 1990 році змінили усіх заступників, 1994 року зробили те ж саме. Я не хотів би, щоб через півтора року пішли з посад люди, які вже чомусь навчилися, набули досвіду. Саме тому ми реорганізували управління містом, утворили департаменти, і значна частина політичних постатей опинилася на рівні державних службовців. Закон дозволяє змінювати схему управління містом, і львів'яни бачать, що ця схема виправдала себе. Я роблю те, що зобов'язався робити, коли мене обирали. Тоді моя програма була сприйнята депутатами одностайно. Що ж сталося зараз? Я б не сказав, що утворилася опозиція. Несприйняття якихось наших дій групою депутатів зародилося тоді, коли розпочалися реальні кроки щодо реорганізації господарства міста, і почалося перекроювання інтересів, зокрема фінансових, різних груп господарників. Наприклад, донедавна за прибирання в місті відповідала одна організація, а ми віддали цілі масиви приватникам. Це не сподобалося певним службам. Оскільки ж на вістрі цих проблем був Павло Качур, тому на нього й посипалося найбільше критичних стріл. Так, він не має диплому економіста, зате має здоровий глузд і логічно мислить. А хіба можна вважати фахівцями тих економістів, які закінчували вузи 20 років тому?

З'ясовуючи мотиви відкритого листа, до якого ще повернуся, коли комісія завершить роботу, я почула чимало прикладів діяльності міських служб, господарських структур, чиї інтереси були «перекроєні». Наприклад, монополістa «Львівводоканал» змусили поставити лічильники, будівництво почали фінансувати пооб'єктно, а не загалом. Запроваджено також конкурсне призначення керівників найважливіших комунальних служб. Децентралізація влади похитнула деякі стільці — є за що хвилюватися. Ці кроки, навіть якщо вони не бездоганні, ще не відпрацьовані, варто вітати. Якби не одна деталь: посадова особа не може вважати громадською думкою те, що вона думає про громадськість. Та річ навіть не в діловій репутації мера. Перші особи, на яких ми зазвичай перекладаємо відповідальність за все і вся, — не вічні. Важливо добитися того, щоб переконання влади (а реальні потреби міста знають лише фахівці) стало думкою громади. Окрім численних господарських проблем, у Василя Куйбіди та його колег з'явився ще один «зубний біль».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Коли матеріал було підготовлено до друку, стало відомо, що комісія завершила роботу і не знайшла крамолу у діях Павла Качура. Однак депутати залишилися на своїх позиціях.

УКРАИНСКИЙ ПРОМЫШЛЕННО ИНВЕСТИЦИОННЫЙ КОНЦЕРН

УКРАЇНСЬКИЙ ПРОМИСЛОВО ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КОНЦЕРН

ПАЗ-3205

Москвич 2141-S

Автомобили УАЗ всех модификаций

ГАЗ-3307
ГАЗ-3302 "Газель"
ГАЗ-3224 (микроавтобус)
ГАЗ-2934 (грузопассажирский)

ГАЗ-31029
ГАЗ-31022
ГАЗ-310240
ГАЗ-310212

ИЖ-2715
ИЖ-27156

ВАЗ-21043
ВАЗ-21053
ВАЗ-21074
ВАЗ-2108
ВАЗ-21093
ВАЗ-21099
ВАЗ-21213 "Тайга"

прицепы к легковым автомобилям

По желанию покупателя - дополнительная комплектация автомобиля !

Тел. в Киеве: (044) 462-58-78 (многоканальный), 462-54-73, 462-51-93, 561-44-00.
Киев, Подол, ул.Электриков, 29-а

Новое поступление!

Автомобили VOLVO-460, 850, 940, 960

Специи в любом количестве со склада в Киеве:

⌑ Перец черный горошек	(25 г)	20 500 крб./шт.
⌑ Перец черный молотый	(25 г)	20 500 крб./шт.
⌑ Перец душистый	(25 г)	18 500 крб./шт.
⌑ Гвоздика	(20 г)	10 300 крб./шт.
⌑ Корица молотая	(25 г)	20 500 крб./шт.
⌑ Ванильный сахар	(10 г)	5 200 крб./ шт.
⌑ Лимонная кислота	(25 г)	15 400 крб. /шт.
⌑ Желатин	(25 г)	61 000 крб. /шт.

Возможна доставка по Украине.

Тел. (044) 462-57-69, 462-57-68, 462-51-41
Мелкооптовая торговля (044) 462-51-40
Представительство в г. Львове (0322) 42-14-61

Организация реализует со склада в г. Днепропетровске

ШИНЫ и АККУМУЛЯТОРЫ

для грузовых и легковых автомобилей, сельхозтехники, погрузчиков и мотоциклов.
Самовывоз и вагонные поставки.

Тел.: (0562) 44-00-44, 44-54-48; факс 44-24-06.

Со склада в Киеве

Скумбрия свежемороженая
200 000 крб./ кг.
Сельдь свежемороженая
185 000 крб./ кг.
Возможна доставка по Украине

Тел. (044) 462-57-39, 462-57-69, 462-51-41.
Мелкооптовая торговля т. (044) 462-51-40.

Предприятие реализует со склада в г. Днепропетровске
деревянные шпалы пропитанные, широкой колеи ГОСТ 78-89.
Телефон: (0562) 44-72-81, 44-27-72, 45-80-40.

ТОВ фірма «Крокус ЛТД» повідомляє: загублено оригінал свідоцтва № 5916 від 29.10.93 р. про державну реєстрацію підприємства, державний реєстраційний номер 0886423 ЛТД.

Інформація про другий випуск акцій

ВАТ Фондова компанія «РУБІН»

I. Характеристика емітента

1.1. Найменування — відкрите акціонерне товариство «Фондова компанія «Рубін». Місцерозміщення: Вінниця, вул. 9-го січня, 53/3; т/ф (0432) 35-40-35. Дата заснування — 21 лютого 1995 року.

1.2. Предмет діяльності: діяльність з випуску та обігу цінних паперів; інша діяльність, що пов'язана з цінними паперами.

1.3. Товариство є співзасновником та інвестиційним керуючим «Інвестиційного Фонду «Рубін».

1.4. Статутний фонд — 3000000000 (три мільярди) карбованців.

II. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Мета емісії акцій — збільшення статутного фонду товариства.

2.2. Планований обсяг другої емісії становить 3000000000 карбованців, розподілених на 30000 простих іменних акцій номінальною вартістю 100000 крб. Одна проста іменна акція дає право одного голосу на загальних зборах акціонерів товариства.

2.3. Строк передплати — з 22 березня по 22 вересня 1996 року.

2.4. Власники акцій першого випуску мають переважне право на придбання акцій другого випуску за номінальну вартість.

2.5. Максимальна кількість акцій, що їх купують -20000 штук.

2.6. У разі перевищення або недосягнення запланованого обсягу емісії загальні збори акціонерів можуть прийняти рішення про відхилення зайвої передплати або затвердження її за фактом.

2.7. Дивіденди на акції сплачують з чистого прибутку товариства за рік; розмір дивідендів визначають відповідно до рішення загальних зборів акціонерів.

2.8. Чинники ризику в діяльності товариства: погіршення загальної економічної ситуації в Україні; форс-мажорні обставини.

ЗМІНИ ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ *ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "AL & Law" 1. У п..п. 4 та 8 після: слід читати: "1900000000 (один мільярд дев`ятьсот мільйонів) карбованців." 2. Пункт 9 доповнити після слова України: "вони будуть держателями 25% акцій протягом двох років". 3. Пункт 10 викласти: "10. Випускається 1900 (одна тисяча дев`ятьсот) акцій номінальною вартістю 1000000 (один мільйон) карбованців."*

ООО «ОР Шнеур» ЛТД объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух недель по тел. 225-63-96.

ООО «Мобиле Мицва Центр» объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух недель по тел. 225-63-96.

ОРГАНИЗАЦИЯ ПОКУПАЕТ
ЛОМ И ОТХОДЫ НЕРЖАВЕЮЩИХ СТАЛЕЙ
в объёме не менее пяти тонн
Тел./факс г.Киев (044)225-09-43, 230-23-79, 225-67-67
Тел./факс г.Днепропетровск (0562)92-48-25, 92-93-41
г.Луганск (0642)52-36-96

Санаторий «Лазурный» курорта Бердянск реализует курсовки и путевки на лечение заболеваний периферической нервной системы, органов опоры и движения, гинекологических, урологических и заболеваний желудочно-кишечного тракта, а также заключает договора на приобретение путевок.
За справками обращаться по адресу: 332440, г. Бердянск Запорожской области, ул. Курортная, 79. Контактный телефон: (061-53) 4-19-68.

Загублене реєстраційне свідоцтво № 474, видане виконавчим комітетом Печерської районної Ради народних депутатів м. Києва 10.02.92 р. ТОВ «Віра-92», вважати недійсним.

Организация реализует:

- ☑автомобиль УРАЛ-375 шасси, удлиненная рама — 470 млн. крб.;
- ☑двигатель ЗИЛ (6 цилиндр) — 180-220 млн. крб.;
- ☑сварочный агрегат (двигатель ГАЗ-24) — 250 млн. крб.;
- ☑кабины, рамы, КПП, мосты и др. агрегаты УРАЛ, ЗИЛ, ГАЗ-66 — 30-70 млн. крб.;
- ☑автошины 320x457 — 15-35 млн. крб.

Телефон: (04631) 3-14-65.

Пропонуємо хутро оптом і вроздріб:

✧ норки розмірів 54-50-47 см і нижче за ціною в межах 5 млн. крб.;
✧ лисиці сріблясто-чорні за ціною від 14 до 17 млн. крб.

Хутро доброякісне, нечинене.
Адреса: Полтавська обл., смт. Чутове, відділення банку «Україна» тел. (05347) 9-19-59 факс-авто (05347) 9-13-86.

Продаем турецкие хлебопекарни
Выпечка хлеба полностью автоматизирована.
Производительность: 8 часов — 3 тонны хлеба, 1 час — 758 батонов.
Телефон в Днепропетровске: (0562) 44-11-95, 44-85-17.

Реклама в газеті "Голос України", тел. 441-89-34; факс 449-85-62.

У номер

● *Хмельницький*

Ювілей приїхав на «Таврії»

Початок 1996 року прийшов до ряду журналістських колективів області урочистими ювілеями. Ветерани молодіжної обласної газети «Ровесник» зібралися при спілці власкорів ЗМІ України для відзначення 75-річчя від дня виходу видання. Таку саму дату відзначили й журналісти славутської міськрайонної газети «Трудівник Полісся». Та найкраще пройшов ювілей цього ж таки 75- річчя у Шепетівці. Місцева міськрайонна газета у день ювілею отримала в подарунок від міськвиконкому та райдержадміністрації автомобіль «Таврія».

● *Чернігів*

Стрілянина по «Снікерсу»

Чернігівський батончик «Любеч», що його почала виготовляти кондитерська фабрика «Стріла» з тертого смаженого арахісу, какао-масла, цукрової пудри та інших складників, як показали перші дні його реалізації, склав у місті добру конкуренцію «Снікерсам» та «Марсам». Гарна обгортка, натуральні продукти, доступна ціна — 45 тисяч карбованців — ці плюси нових ласощів здатні заробити їм авторитет на вітчизняному ринку.

● *Рівне*

Хай не зубожіє рука...

Торік Рівненська райдержадміністрація, очолювана Павлом Сулковським, надала матеріальну допомогу ветеранам, інвалідам, багатодітним сім'ям, одиноким та нужденним громадянам на суму понад 1,5 мільярда карбованців. Зокрема, їм встановлено близько 50 телефонних апаратів, безплатно газифіковано два десятки житлових будинків, у багатьох помешканнях зроблено ремонт.

Після посту — весілля

У Рівненському обласному краєзнавчому музеї напередодні Великого Посту з'явилася незвичайна експозиція, де експонати — весільне вбрання рідкісної краси й оригінальності. Оце надивляться молодята, попостивши, заощадять гроші, а там — мерщій під вінець.

● *Черкаси*

Війна підклала «Софіївці» бомбу

Потужний вибух прогримів в уманському дендропарку «Софіївка». Під час будівельно-опоряджувальних робіт ківш екскаватора «зачерпнув» бомбу, котра причаїлася у парку з часів минулої війни. На щастя, обійшлося без людських жертв, поранено лише дерева й кущі.

Восени нинішнього року перлина ландшафтного мистецтва України красуня-Софіївка святкуватиме своє двохсотліття. На території парку ведеться широкий комплекс перед'ювілейних робіт. Авіаційна бомба не перша і, очевидно, не остання небезпечна знахідка. Тому в парку разом з будівельниками працюють і сапери.

Сільські проблеми

Колгоспники об'єдналися...

За створення Запорізького селянського торгового дому проголосували керівники 47 колективних сільгосппідприємств, 9 радгоспів, 8 колгоспів і 18 підприємств, котрі обслуговують селян.

Об'єднали свої зусилля заради власного ж виживання. 5,7 мільярда статутного фонду мають допомогти включитися до роботи ринкову селянську структуру.

Рятуватись власними силами вирішили й засновники першого на Запоріжжі товариства незалежних товаровиробників «Агро-Дніпро». Більше десятка господарств із різних районів області хочуть обійтися без комерційних структур при постачанні техніки, пального, насіння, засобів захисту рослин. Самостійно: через директора товариства і його заступника — ото і всі звільнені працівники, — виходитимуть на прямі зв'язки з промисловими підприємствами і фірмами, де виробляють продукцію для села. Точніше, вже вийшли, бо більшість замовлень, зібраних від господарств, уже вдалося розмістити.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

...А фермери мало глечики не побили

На Придесенні вже 575 фермерських господарств. Торік вони виробили 18 тисяч тонн зерна, 17,9 тисячі тонн цукрових буряків, 1,1 тисячі тонн картоплі, 400 тонн молока і 100 тонн м'яса. Колгосп, у якому налічується стільки ж селян і який має сьогодні подібні показники, ясна річ, можна оцінити у сучасних умовах найвищим балом. А фермерів?

Загальні цифри їхньої роботи в порівнянні з іншими роками вражають. А все ж, за підрахунками спеціалістів, поки що віддача колгоспного поля вища від фермерського. Причина зрозуміла: сьогодні тільки кожний третій фермер має трактор, на кожне шосте господарство — один вантажний автомобіль, на кожне сьоме — зернозбиральний комбайн. Та й землі влада давала не найкращі... Отже, фермерський самостійний хліб і надалі не приваблюватиме безгрошівних колгоспних селян. Бо ніякого кардинального перевороту селянські власники-господарі все-таки на селі ще не здійснили. Натомість у середовищі фермерів відбувся свій власний... переворот.

«Ініціативна група» бойкотувала початок звітної конференції фермерської асоціації, звіт її керівника Володимира Низковського. Майже півторагодинні дебати, пояснення переконали присутніх делегатів із районів, що опозиція має вагомі резони — громадське об'єднання фактично не тільки не діяло, нічим нікому не допомогло, а й вчасно не перереєструвалося. Тому воно, вважай, не існує і не має права проводити конференцію.

Отож вирішили почати все спочатку — утворили організацію, прийняли новий статут і обрали керівний орган асоціації. Чи вдасться новому фермерському ватажку Вікторові Ковтуну, фермерові з Чернігівського району, пожвавити діяльність асоціації, дати імпульс фермерському рухові на Чернігівщині?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Новинка

На півострові потік струмок. Молочний

Як повідомила «Крымская газета», село Оленівка колгоспу «Маяк» стало першим у Чорноморському районі, а можливо, і в усьому Криму, де відкрито пункт закупівлі молока у населення.

Ініціатором новинки став колектив Чорноморського маслозаводу. Раніше на місцях відкривали лише пункти реалізації готової продукції — вершкового і шоколадного масла, сиру, лиманського сиру, сметани. І сьогодні все це можна придбати в ларках заводу. Причому за цінами, нижчими від базарних.

Виявилося, що і нова форма послуг, за визнанням директора заводу Андрія Прошлецова, вигідна не лише населенню, а й підприємству. «Здавальники» мають з цього «свіжу» копійку — 34 тисячі карбованців на один літр молока, а заводові це дозволяє збільшити випуск продукції повсякденного попиту.

Олександр ПІЛАТ.

«Беріть в оренду сади»

З такою пропозицією до фермерів і підприємців звернувся голова колективного сільськогосподарського підприємства «Авангард» Єланецького району Миколаївської області Григорій Демченко.

Захисників колективних форм власності відразу хочу заспокоїти: економічно сильне господарство не має наміру розтринькувати землю. І не намагається «сплавити» новому господареві старий сад. В «Авангарді» завжди збирали добрі врожаї насіннячкових і кісточкових культур. Справа в нових економічних відносинах, які прагне запровадити на селі прогресивний керівник.

Буваючи в «Авангарді», я ніколи не чув від Демченка скарг на труднощі. Він звик «крутитися» з ранку до вечора. КСП, очолюване ним, у Миколаївській області вважається одним з благополучних. І в економічному, і в соціальному плані. В «Авангарду» немає боргів, тут не припинилося промислове і житлове будівництво, закінчується підведення до села Возсіятське природного газу. Особливо піклуються в «Авангарді» про пенсіонерів, яким за пільговими цінами відпускають паливо, продукти.

Думаю, що на пропозицію голови про оренду садів відгукнеться багато хто. Адже Возсіятське міститься на перетині доріг Одеса — Кривий Ріг і Миколаїв — Кіровоград. Отже, довезти ягоди до промислових центрів — дрібниця. І те, що орендатори [illegible]жуть заробити на цьому, факт. Та й господарство не залишиться обділене.

Отож, в «Авангарді» на садівників-орендарів чекають 60 гектарів садів і 27 гектарів горіхових посаджень.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Єланецький район Миколаївської області.

Спорт

«Сокіл» фінішував на високій ноті

Хокей. Завершилися змагання в групі В чемпіонату МХЛ. Переможцями стали московський ЦСКА і «Торпедо» з Нижнього Новгорода, які набрали відповідно 45 і 44 очки. Ці клуби приєднуються до команд групи А і поведуть боротьбу за Кубок МХЛ.

А київський «Сокіл» з 32 очками фінішував сьомим (у турнірі змагалося 14 колективів). Причому зробив це досить красиво, переконливо перемігши (4:2) воскресенський «Хімік», у якого четверте підсумкове місце.

Тепер хокеїсти «Сокола», який є базовим колективом національної збірної, готуються до чемпіонату світу в групі С, що незабаром відбудеться в Словенії.

Еліта знов у грі

Баскетбол. Завершилася тривала перерва в національному чемпіонаті для баскетболістів провідних клубів, яка була викликана виступом збірної у відбірковому матчі чемпіонату Європи. Почалися матчі чільної шістки.

Позавчора «Київ-Баскет» у своєму залі «Меридіан» приймав ФК «Лугань». Кияни хоч і мали певні проблеми (травмовано Олега Рубана, Ігор Ватажок пропускав матч через три технічні фоли, завершив виступи Андрій Підковиров і повністю переключився на тренерську роботу), але без зайвих клопотів перегралі суперника — 129:106 (58:47). Цього разу майже весь час на майданчику перебував В'ячеслав Євстратенко. У парі з Дмитром Базилевським вони добре впоралися з ролями розігруючих. В'ячеслав приніс команді 12 очок, Дмитро — 21. А найрезультативнішим був Сергій Половко — 23 очки.

Завтра в «Меридіані» о 17.45 розпочнеться дуже цікавий поєдинок. Зустрічаються претенденти на медалі — «Київ-Баскет» та «Шахтар» (Донецьк).

Сьогодні почнеться друге коло

Футбол. Клуби вищої ліги після кількамісячних зимових канікул продовжать боротьбу в чемпіонаті країни. Стартує друге коло. У 18 турі зустрінуться: Кривбас — Прикарпаття, Волинь — Карпати, Зоря-МАЛС — Дніпро, Шахтар — Торпедо, Металург — Нива Тр, Кремінь — СК Миколаїв, Зірка-НІБАС — Нива Вц, Чорноморець — ЦСКА-Борисфен. Матч Динамо — Таврія відбудеться на Республіканському стадіоні і почнеться о 18.00.

А поки що у команд такі очкові показники: Динамо — 39 очок, Чорноморець — 35, Дніпро — 32, ЦСКА-Борисфен — 30, Карпати — 29, Металург — 27, Зірка-НІБАС, Прикарпаття, Торпедо — по 26, Таврія, Нива Тр — по 22, Шахтар — 21, СК Миколаїв —20, Нива Вц — 18, Кривбас — 16, Кремінь — 14, Волинь — 13, Зоря-МАЛС — 12.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 354773.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311047.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.